SZÍV-HANG

A PESTSZENTLŐRINCI FŐPLÉBÁNIA IDŐSZAKOS KIADVÁNYA

XXV. évfolyam/2. szám

„Mindnyájan beteltek Szentlélekkel, s bátran hirdették Isten igéjét”

(ApCsel 4,31)

Égből támadó szélzúgás, tanítványokra leszálló lángnyelvek, nyelveken szólás, gyógyítások, megtérések – ezekkel a jelenségekkel írja le a Szentírás az első pünkösdkor a Szentlélek kiáradását. Isten nagy tettei nem korlátozódtak csupán az apostolok korára. Isten nagy tettei mindig ott mutatkoztak meg, ahol elegendő hit volt hozzá az emberi szívekben. A hiteles őskeresztény közösségek, a sivatagi atyák, az első szerzetesközpontok, a középkori kolduló- és tanítórendek, az újkori világmisszió munkásai, a háborúk romjai között született lelkiségi megújulások és mozgalmak – mind az egymás és a kívülállók iránti szeretetükről, valamint a közösségért vállalt szolgálatukról tett tanúságtételük révén hirdették Krisztus evangéliumát.

Isten ma is kész nagy dolgokat végbe vinni. A Szentlélek ma is kész műveihez karizmákat osztogatni. A kérdés számunkra az, akarjuk-e, hogy általunk munkálkodjon a Lélek? Akarjuk-e, hogy a mi életünkben mutatkozzanak meg az Ő adományai? Katekizmusunk a következőképpen határozza meg a Szentlélek működé-

sét és karizmáit: „Sokféle módon tevékenykedik az egész test épülésére a szeretetben: Isten Igéje, a keresztség, a szentségek, az erények által, végül sokféle különleges kegyelem által (melyeket karizmáknak neveznek), melyekkel Ő teszi alkalmassá és készségessé a hívőket különféle tevékenységek vagy hivatalok vállalására az Egyház megújhodása és tovább építése érdekében” (vö. KEK 798). A Szentlélek az ajándékait az Egyház építésére osztja ki nekünk, híveknek. Ha egy korban vagy helyen nem tapasztaljuk a Szentlélek működését, az nem azért van, mert megvonta volna őt az Atya az emberektől. A Szentlélek művei ott tudnak megmutatkozni még nagyobb mértékben, ahol a krisztuskövetők készek a kapott ajándékaikkal saját közösségük szolgálatába állni.

A pünkösdi események egy olyan tanítványi közösségben történtek, melyben „mindnyájan állhatatosan, egy szívvel-lélekkel kitartottak az imádkozásban” (ApCsel 1,14). Jézust egész életében a Szentlélek vezette. Életének legfontosabb eseményei (apostolok kiválasztása, kereszthalála) előtt imádságban az Atyával és a Szentlélekkel volt. Minden pünkösd számunkra is egy emlékeztető egyben, hogy csak akkor találjuk meg korunk kihívásaira a válaszokat mint közösség, ha mi is közösségben maradunk a Szentháromsággal és egymással az imádság révén is.

Örömmel tapasztaltam itt Lőrincen, hogy sok őszintén Istent kereső hívő egyén és kisközösség is van, akik engem is növelnek a hitben. Bátorítom őket, benneteket és imádkozom értetek, hogy ezzel a tanúságtételetekkel, mellyel a pünkösdkor születő apostoli Egyház nyomdokaiban jártok, még többeket nyerjetek meg Krisztus evangéliumának, valamint plébániátok sajátos küldetésének felfedezésében és teljesítésében is gyümölcsöző módon tudjatok részt venni! „Az Úr Jézus Krisztus kegyelme, Isten szeretete és a Szentlélek közössége legyen mindnyájatokkal!” (1Kor 13,13).

Balázs atya

Tartalom

„Mindnyájan beteltek Szentlélekkel, s bátran hirdették Isten igéjét” 1

Lélekből szőtt hangok és vonalak 3

Zarándokként a Vatikánban 8

Historia domus 26. rész 12

Exodus tanúságtételek 14

Plébániánk hírei, információ 16

Lélekből szőtt hangok és vonalak

Interjú Kiss Mónikával

A plébánia levelezőlistáiról kapott Kiss Mónika videókból a kedvenceket rendszerint továbbítani szoktam a legkedvesebb ismerőseimnek, így megvalósulhat egyfajta közösség. Szeretettel övezett igehirdetésnek mondanám Mónika alkotói munkáit, amelyben keresztény tartalmú saját verseit zenésíti meg és látja el szép rajzaival.

Vonalgrafikája Simon Andráséra emlékeztet, de azoktól mégis eltér. Szinte nem tudok olyan egyházi ünnepet és alkalmat, amire ne készült volna grafikája. Videói különlegessége amellett, hogy saját hegedűjátéka is hallható a képvetítések alatt az, hogy a gondosan és ízlésesen kiválasztott fotók mellé saját gondolatait fűzi hozzá. Ezek az élet derűjéről szólnak, és megerősíthetnek bennünket hitünkben akár a csüggedés pillanataiban is. Erőt adhatnak nekünk sorai, amelyekben a hívő ember gyengeségeivel együtt érez és a hit titkait tárja fel. Az üzenetét saját versei, gondolatai, ill. bibliai idézetek teszik teljessé.

* * *

▪ Újabban videós anyagokon keresztül fejezed ki keresztény életszemléletedet és üzenetedet. Mi indít egy-egy videó elkészítésére?

▪ Az egész eddigi életem, a Jézussal eltöltött sok-sok év. Tehát nagyon hosszú út vezetett idáig.

Mióta boldog örömmel a Jó Pásztorra találtam 1996-ban, azóta szándékban Vele és Érte élem a napokat. Az élet-odaadásnak mindig az a következménye, hogy az ember folyamatosan keresi azokat az eszközöket, melyek által önmaga is egyre közelebb kerülhet Istenhez, s talán másoknak is segítségükre lehet abban, hogy megtalálják a boldogságukat Őbenne.

▪ Milyen témákban készítesz grafikákat és ezeket hogyan terjeszted?

▪ Egyetlen témában rajzolok: a Jézussal való élő kapcsolatomból fakadó kis alkotások látnak csak napvilágot. Más téma nem érdekel. Ez elsőre egyhangú vagy egyoldalú megközelítés lehet, de sok évnyi tapasztalatom

Égi kéz

igazolja számomra, hogy egyedül Isten képes boldogítani az embert, mégpedig maradéktalanul! Így is mondhatnám: Egyedül Jézus az AJTÓ, amely a boldogságra nyílik. Több ajtó nincs! Mi, emberek, akkor szeretjük egymást helyesen, ha efelé az AJTÓ felé segítjük azt, akivel kapcsolatba kerülünk. S az szeret bennünket helyesen, aki efelé az AJTÓ felé terel bennünket (János 10,9).

▪ **Milyen kapcsolatod van a pestszentlőrinci plébániával és közösséggel?**

▪ Ez a kapcsolat régi időkre nyúlik vissza. Emese lánykánk a Szent Lőrinc Katolikus Általános iskolába járt negyedik osztálytól, és ott ballagott. Rengeteg kedves és szép emlék köt oda minket, de a környéket, egész Lőrincet is megszerettük. Az iskolában az első szülői értekezleten, harminc év után találkoztunk össze boldogan Kristóf Andreával, aki most a plébánián dolgozik. Andival egy zeneiskolába jártunk Kecskeméten, csak ő zongorázni tanult, én meg hegedülni.

Kiemelkedően megható emlék 2007 Pünkösdje: ekkor Gável Henrik atya a rendelkezésünkre bocsátotta a főplébánia templomot, hogy elkészíthessük a *Zenei áhítat* felvételét. (E felvételt megtalálhatják itt: https://www.youtube.com/watch?v=lXzwlRSYcGk&t=82s).

Sok-sok segítséget kaptunk a lőrinci testvérektől, melyért nagyon hálás vagyok. Tampu-Ababei József atyától és a *Krisztus és Mária Segítsége Alapítványtól* is. Harmai Gábor atya is kért grafikákat keresztelői és esküvői emléklapokhoz, szívesen állok a Főplébánia rendelkezésére az igények és lehetőségeim szerint.

▪ **Hogyan élted meg a járvány miatti bezártságot?**

▪ Ha stílszerűen akarnám kifejezni, akkor azt mondanám, hogy az elmúlt nyolc évnyi „karantént” koronázta meg a koronajárvány miatti zártság a számomra. 2012 óta szinte két kezemen meg tudnám számolni, hogy hányszor voltam a lakástól egy-két kilométernél nagyobb távolságra. Kicsit hosszúra nyúlt ez a pusztai visszavonultság, ám ez a *sivatag* tele volt az Isten-közelség oázisaival. Nincs semmi, amiért ezt odaadnám! S ebben a *közegben* tudtak csak megszületni a versek, gondolatok, történetek, rajzok.

De a leghatalmasabb érték az, hogy elmondhatatlan mélységben tapasztaltam meg azt, hogy egyedül a mennyei Atya (a Szentháromság) van nekem! Ő van velem, és egyedül Rá támaszkodhatok. Ez nem jelenti azt, hogy ne lennének drága lelki testvéreim, de alapvetően egyedül kell megoldanom az életem minden problémáját. Ez emberileg olykor nagyon fárasztó tud lenni. De Jézus valóban mindent és mindenkit tud pótolni!

▪ **Azonfelül, hogy egyedi művész vagy, aki több területen is alkot egyszerre, Simon András grafikái nyomán készíted a rajzaidat. Segíti ez az alkotásaid üzenetének kifejezését?**

▪ András ismeri a rajzaimat a kezdetektől és bátorított is. De, ha csak halvány gondolatomba is beengedtem volna, hogy bárkinek a nyomán haladjak, akkor el sem kezdtem volna rajzolni. Ennek egyszerű magyarázata az, hogy ha egyszer Isten Lelkének vezetésére bíztam magam, akkor lélektani képtelenség, hogy ugyanakkor egy embert is követni akarjak. Egyszerűen nem lehet! Vagy-vagy… Amikor azt tapasztaljuk, hogy emberek tevékenysége „egy vonalban” áll, tehát nagyon hasonló, akkor ezt csak a felszínt szemlélve mondhatjuk. **A döntő a kiindulópont, a gyökér, a forrás, tehát Isten Lelkének késztetése, követése, ezt pedig nem lehet pusztán emberi hatásra megtenni.** Úgy emlékszem, kis Szent Teréz mondta: *„Nagyobb különbség van a lelkek között, mint az arcok között.”* Nagyobb különbség van a rajzok lelkületében, mint azok formai vonalaiban.

Isten olyan, hogy nem csak egy-két embert, hanem **mindenkit** részesíteni akar abban az örömben, hogy az Ő szeretet-tartalmait minél sokszínűbben bontakoztathassa ki. Ezt is ki akarta nyilvánítani ezzel az ajándékkal, úgy gondolom.

▪ **Alapvetően te zeneművész vagy. Hogy indult a grafikusi pályád?**

▪ Nem mondanám grafikusi pályának egyáltalán! Szinte észrevétlenül jött a készletés és vettem ceruzát a kezembe 2017 tavaszán. Egy gyenge hasonlattal olyan ez, mint a különbség aközött az ember között, aki fáradságos tanulással, idő- és energiabefektetéssel orvosi diplomát szerzett és orvosi pályára lép, és aközött, aki „csak” Isten Lelkétől kap karizmát, hogy kézrátétellel gyógyítson, mindenféle orvosi képzettség nélkül.

Ilyesféle adománynak élem meg a rajzolást. Nem vagyok ennek én szakértő művelője.

S ahogy mondod: a szívem mélyén megmaradtam hegedűsnek.

Ahogy egykori drága lelki atyám minden gyónás, lelki beszélgetés alkalmával szeretetteljes mosollyal, és ezzel a mondattal fogadott: *„Muzsikusnak dalból van a lelke."*

▪ **A *Szív-Hang*-ban jellemzően egy-egy keresztény ünnepkörhöz kapcsolódóan jelenik meg grafikád. Kapsz egyedi felkéréseket is? Ha igen, akkor azok hogyan érintenek téged?**

▪ Személyesen érint és örömmel tölt el, ha adódik ilyen kérés. Pl. annak az idős néninek a kérése, aki a gyerekkori kedvenc zsoltár-idézetéhez kért rajzot. Egy kedves lelki testvéremnek pedig az volt a kívánsága, hogy rajzoljam meg az őrangyalát. Néhány bekeretezésre szánt grafikát is kértek tavaly.

▪ **Tervezed-e könyvben kiadni verseidet és grafikáidat, illetve a vetítések anyagait csokorba szedni?**

▪ 2019-ben indítottam el, hogy mások számára is elérhetővé tehessem az elmúlt évek sok küzdelméből, öröméből, fájdalmából született szellemi-lelki gyümölcsöket: verseimből, grafikáimból művészeti album, gyermek-füzetek, vers-kötet, falinaptár, képeslapok készültek.

Nagyon bízom abban, hogy az offline világ újra nagyobb értéket és figyelmet kap, hogy az emberek egyszer – talán hamarosan - újra szívesen vesznek a kezükbe egy-egy verses kötetet, képes albumot, és újra örömmel írnak és küldenek képeslapot egymásnak. Reménykedem, hogy a digitális világ nem képes teljesen és végleg kiszorítani a szeretet, hit értékeinek kézzelfogható, kézbe fogható testet öltéseit. A világ megtapasztalhatta az elmúlt egy évben, hogy milyen különbség van virtuális és valós emberi ölelés között. Kívánom és várom, hogy ez megvalósulhasson az offline kiadványok terén is.

▪ **Pünkösd közeledtével üzensz-e valamit az olvasóknak?**

▪ Szeressék Jézust mindenek felett. Szeressék az embert szolgálat által, és szeressék Istent áldozatok által. **A hála lelkületét ápolják magukban!** Ne csüggedjenek el azon, hogy – ha igazán, teljes szívből követik Jézust – akkor nem lehet különb és könnyebb a sorsuk, mint Neki volt. Hiszen Jézus sorsa nemcsak kereszthalál, hanem feltámadás is, nemcsak szenvedés, de boldogság is.

A földi élet nagyon rövid. Kár az időt olyasmire vesztegetni, ami a halál óráján nem nyugtatja meg az ember szívét.

Olyan iskolába járunk itt, mely iskola egyetlen főtantárgyra akarja felhívni a figyelmünket:

A szeretetből hozott áldozat a boldogság útja.

Amíg mulandó vágyaink, álmaink, elképzeléseink kielégítésétől reméljük boldogságunkat, addig valótlan világokban keressük a valóságot, tehát a boldogságot, vagyis Jézust.

Isten Szentlelkének - Aki a Rend Lelke, a Tisztánlátás Lelke, a Bölcsesség Lelke, a benső Szabadság Lelke és az Egyszerűség Lelke is - boldogító áldását kívánom és kérem mindnyájatokra!

Szerző: Burucs Tímea

Lélek-számvetés

Mire reám tör földi alkonyat,
Megtettem-e a legfontosabbat?
Éltem-e Érted elégő szívvel,
Teljes értelemmel, egész erővel?

Megszerettem-e az utolsó helyet,
Mit ez a világ készített Neked
Elég volt-e nekem a senki-látott rejtek,
Fényes színpad helyett puha lélek-fészek?

Szerettem-e ékes töviskoronádat,
Vállaltam-e Érted megalázásodat,
Nem futottam-e el kereszted alól,
Nem fordultam-e el vér-ázott Arcodtól?

Bántam-e, ha olykor nem álltak mellém,
Amikor senki sem kiáltott felém?
Fájtam-e nagyon, ha nem ölelt meg senki,
Én öleltem-e, mely fázó Tested fedi?

Elteltem-e a jónak visszhangjával
Vagy örömöm egyesült a puszta adással
Sírtam-e gyáván, ha bántott szúró tövis,
Megértettem-e, hogy velem sírsz Te is?

Ittam-e eleget kristály-forrásodból,
Színtiszta Igédből, hófehér Magadból?
Engedtem-e: legyél szépséges lámpás,
Nyarak tűzésében hűs simogatás?

Vigyáztam-e Reád kicsike szívemben,
Volt-e helyed mindig halvány életemben?
Viseltem-e gondod az emberi jajokban,
Megláttam-e könnyed a gyötrődő bajokban?

Segített-e kezem a csúfat szebbé tenni,
Sietett-e lábam szenvedést enyhíteni?
Kerestem-e támaszt vagy én akartam lenni
Fájdalom árjában is oltalmaddá válni?

Amikor a létben nem leltem helyemet
Kerestem-e Rád váró embertestvéreket?
S mikor nem leltem szót, mely adna feleletet
Szóltam-e szavakat, mik otthont adtak Neked?

Tudtam-e küzdeni gyengeségek ellen
Kísértések árnya mikor feküdt a szívemen,
El tudtam-e űzni önzésnek szellemét,
Mikor felém nyújtotta félelmetes kezét?

Ha elestem meg-nem-nyert belső harcok során,
Nyúltam-e erődnek győzelme után?
Csüggedés ejtett-e rabul ürügy okán,
Vagy kerestem békédet mégis, nap nap után?

Tudtam-e lemondani világ-kínált jóról,
Megváltódtam-e a por-mulandótól?
Elfordultam-e a magam-látta széptől,
Hogy Neked adjam, s átvegyem mit nekem álmodsz régtől?

Nyíltak-e a szívemben hála-virágok,
Könny-öntözöttek, miket áldozat ápolt?
Fizettem-e árat vagy csak költöttem, Istenem:
Mindent odaadtam-e, és voltál-e Mindenem?

Kiss Mónika

Zarándokként a Vatikánban

1. Turistaút vagy zarándoklat?

Ezt a cikket azért írom, mert így, a járvány idején elég nehéz tényleges zarándokutakat vagy turistautakat szervezni, zarándokoljunk hát fejben! Szeretnék azért tényleges tippeket is adni, hátha sikerül akár családilag, akár plébániai csoporttal eljutni oda.

Aki a Vatikánba megy, az igazából Rómába megy, tehát rengeteg olyan helyet is föl kell

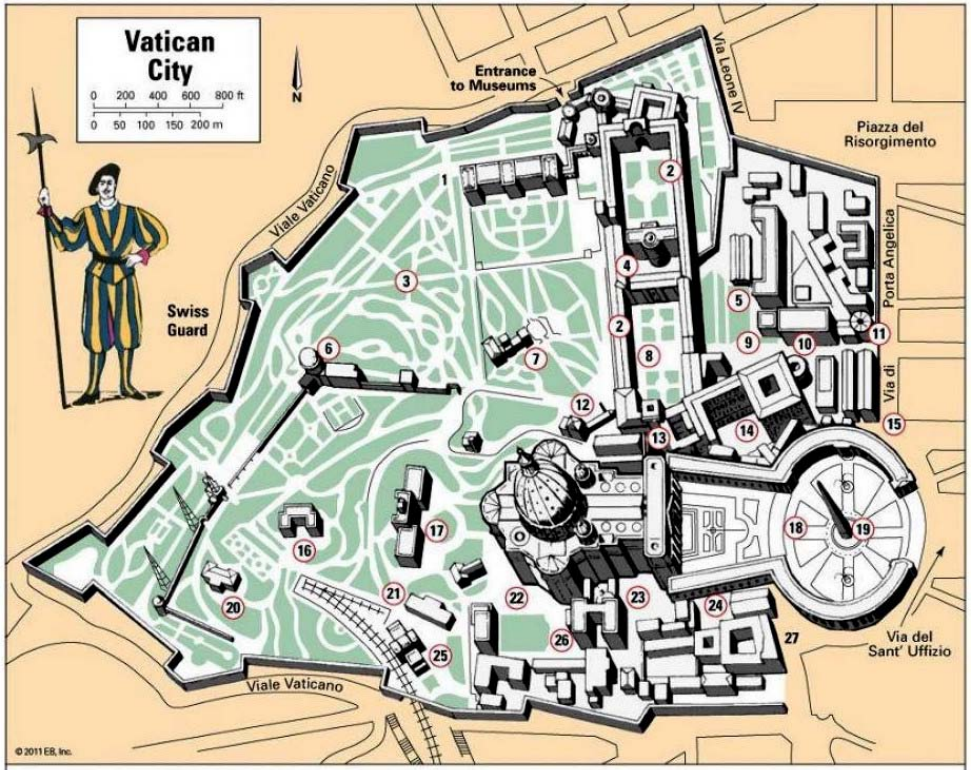

keresnie, amely nem a Vatikán része, de egész Rómáról írni, az meghaladná a Szív-Hang kereteit. Ezért kifejezetten a Vatikánt szeretném most zarándokszemmel bemutatni.

Zarándokszemmel, nem csak turista-szemmel. Nem abból a szempontból döntő a különbség, hogy egy zarándoknak lényegesen más szervezési feladatai volnának, mint egy turistának. A különbséget egy ismeretlen ír missziós szerzetes írta le a IX. században, aki valahol az Alpokban élte az életét.

Arról elmélkedett egy kódex széljegyzetén, hogy *„Rómába menni, Rómába menni túl sok fáradtság, túl kevés haszon. Amit ott keresel, ha nem viszed magaddal, meg nem találod.”* Ha eltűnődünk ezen a mondáson, rájövünk arra, hogy egy zarándok és egy turista között az a különbség, hogy egy zarándoknak esélye van elérni a célját. Amennyiben viszi magával a hívő áhítatot, akkor ténylegesen találkozhat is vele Rómában, a vértanúknak a különböző ereklyéit, hősiességük különböző emlékeit szemlélve, vagy egyszerűen azt a szépséget, amelyhez a pápáknak érzékük volt, és amely Isten dicsőségét zengi. Rómába ezért zarándok-szívvel érdemes elmenni, és ez a Vatikánra különösen érvényes. De ha hiszünk az ír szerzetesnek, zarándok-szívvel akár itthon is maradhatunk…

2. Egy térkép és a Vatikáni kertek

Sajnos csak angol nyelvű föliratozással ellátott térképet találtam a Vatikánról, ezért az olvasók bocsánatát kérem, de a sorszámok talán így is segítik a tájékozódást.

Meglepetésként érhet bennünket, hogy a Vatikán mint miniállam területének a nagy része egy park. Úgy hívják, hogy „Vatikáni kertek”. A többes szám indokolt, mert a park különböző részein különböző stílusú kerteket találunk. Van nagyon szigorúan nyírt francia kert stílusú kert, van (látszólag) szabadon hagyott angol kert, és még sokféle kertépítészeti stílus helyet kap. Ez tényleges pihenési lehetőség is a pápáknak, akiknek az élete lényegében a Vatikán falai között zajlik, de ezen túlmenően hitvallás is: demonstrációja annak, hogy a pápaság alapjában nem emberi alkotás, hanem Isten ajándéka. Isten az, aki ezen a ponton találkozik a világgal, és Istennek egy kert válaszol.

A Vatikáni kerteket meg is lehet nézni, de a látogatás készületet igényel: csak csoportban, és több hónappal előre kell jelentkezni. Az ára is magas, ha csak 1-2 hetünk van Rómára, azért lehet, hogy kihagyható…

3. A Szent Péter Bazilika

Hol Szent Péter sírba téve és Rómának dobog szíve, és ami Rómában kihagyhatatlan zarándok-célpont, az természetesen a Szent Péter Bazilika. Jó azonban tudatosítani, hogy a Bazilikába zarándokolni érdemes. Michelangelo kupolájának középpontja, fölötte a Vatikáni Rádió adótornya, alatta Bernini baldahinja, alatta a pápai oltár, alatta az altemplom, alatta az ásatásokból nyitott kiállítás, a Scavi (az olasz szó egyszerűen „ásatások”-at jelent), mind azt a kicsi faládát veszi körül, amelybe a III. század táján Szent Péter csontjait helyezték.

XII. Pius pápa idején találták meg az általa kezdeményezett ásatások során a legősibb emlékjelet, a „vörös falat”, és abban egy ősi zarándok föliratát: „Petros eni – Péter itt van”, valamint az említett csontmaradványokat.

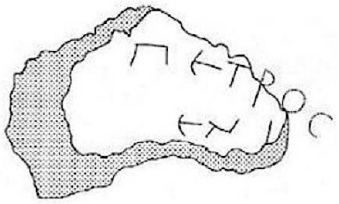

A Szent Péter Bazilika és a Szent Péter tér természetesen számos nagy értéket hordoz, de érdemes mindent összekötni ezzel a kicsi föli-

rattal. A hódolat az életre kelt Szentírásnak, Szent Péter apostolnak szól.

A Szent Péter Bazilika alatti ásatások, amelyek célja az volt, hogy föltárják a bazilika alatti római temetőt és mindenekelőtt Szent Péter sírját, előzetes bejelentkezés alapján, turistacsoportok számára megtekinthetőek, a Bazilika által biztosított saját idegenvezetővel. Erre azonban több hónappal előre, bejelentkezés alapján lehet jegyet vásárolni.

A térképen jelzett, 27-es pontnál lévő bejáraton keresztül elsétálhatunk a svájci gárdisták mellett, akik útlevél - ill. személyi igazolvány ellenőrzést végeznek, és ezután mehetünk le a Bazilika alá, miután a Scavi (az ásatások) irodájában megtaláltuk az idegenvezetőnket. Ez sem olcsó, de nagyon izgalmas és egyedi élmény, amit szívesen ajánlok rövid időre érkező zarándokoknak is.

A Szent Péter Bazilikában, az altemplomban, reggelente folyamatos a misézés. Az előre bejelentkezett csoportoknak biztosítanak kápolnát. Közülük az egyik legnagyobb a magyar kápolna. Ha nem saját pappal megyünk, járvány előtt keddenként volt magyar mise az éppen összegyűlő zarándokoknak, hogy ez a szép gyakorlat hogyan fog folytatódni, arról érdeklődjünk magyar nyelven a Szent István Házban. Egyébként megszállni is érdemes ott, relatíve olcsó, megfizethető szálláshely, és közlekedése a belváros felé rengeteget javult az elmúlt években.

A templom fő részében találjuk meg Michelangelo Pietáját, de híresek Bernini alkotásai is: pl. a hatalmas bronz baldachin a pápai oltár fölött, és a Cathedra Petri, amely Szent Péter római érkezésének és székfoglalásának állít emléket egy nagy művészi vízióban az egyházról, mely szerint az egyházat a Szentlélek ihleti Szent Péter szolgálatán keresztül, melynek középpontjában a mindennapi szentmise áll, melyet az oltár szimbolizál.

A Bazilika a pápák elsődleges temetkezési helye. Nagyjából 200 pápa sírja található itt, mindegyik egyedi, művészi kialakítással. Az oltárra emelve megtaláljuk Szent II. János Pál pápa sírját is, egyelőre ő az utolsó itt eltemetett pápa.

Érdekes élmény, de csak hosszú sor kiállása után érhető el a Bazilika kupolája, ahová külön belépő ellenében föl lehet mászni. Szép kilátást ad Rómára, a kupola belseje pedig nagyon érdekes térélmény a görbe folyosóval.

A Szent Péter tér és a Bazilika ingyenesen látogatható, de a legutóbbi idők fejleményeként, tehát nagyjából a Szentatya elleni merénylet óta csak nagyon szigorú biztonsági ellenőrzések után lehet bemenni. A vizsgálat egyre szigorúbb, a kilencvenes években a fémvizsgálat a pápai szentmisékre korlátozódott, attól függetlenül a Szent Péter térre teljesen szabadon lehetett belépni. Ez sajnos ma már nincs így: változnak az idők.

4. További épületek és a Vatikáni Múzeumok

Ha visszatérünk egy pillantás erejéig a térképünkhöz, a Szent Péter Bazilikától jobbra és balra találunk olyan középületeket, amelyek az emberi tevékenységként zajló egyházkormányzatot szolgálják. A Bazilikától délre vendégházak találhatóak, ahol bíborosok szállhatnak meg római tartózkodásuk idején, de ide, konkrétan az itt lévő Szent Márta házba költözött be Ferenc pápa is, aki nem foglalta el a térképen 14-es számmal jelölt pápai lakosztályt.

A Bazilikától északra (5-9-10-11 szám) található házakban van Vatikáni Postahivatal, nyomda, és itt van a pápai újság, az Osservatore Romano szerkesztősége is. Külön meghívás vagy belépő nélkül leginkább a szerkesztőségbe juthatunk el, amennyiben lefotóztak minket a pápával. Ennek a képei megvásárolhatóak a szerkesztőségben.

A pápa „minisztériumai”, az ún. „kongregációk” általában az Egyházi Állam területén kívül lévő, az olasz államhoz tartozó, de egyházi tulajdonú vagy bérelt ingatlanokban találhatóak.

A térképen az egyik legészakibb pont a múzeum bejárata. Maga a múzeum az 1-es, 2-es és 13-as pont, utóbbi a Sixtusi Kápolna, már közvetlenül a Szent Péter tér mellett (a térről kívülről látható). A belépéshez általában ijesztően hosszú a sor. Minden hónap utolsó vasárnapján ingyenes, akkor egészen a Szent Péter térig ér, tehát nagyjából a tizenötös számmal jelzett ponton a Via Porta Angelica végén kezdődik a várakozók sora.

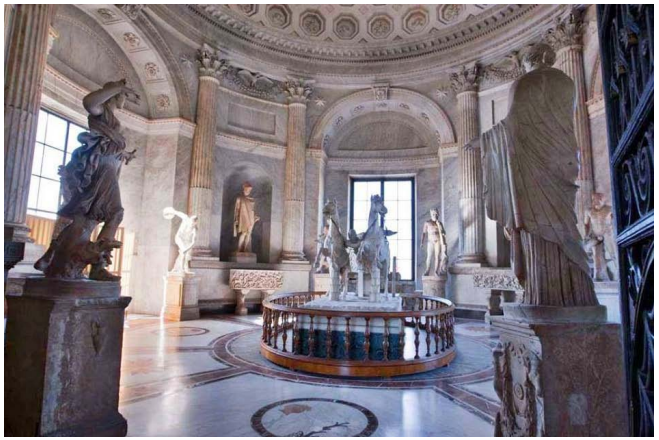

Ugyanakkor ez ne rettentsen el senkit, mert nagyon hatékonyan és gyorsan mozog, kb. 45 perc, 1 óra alatt be lehet jutni. Érdemes legkésőbb 7 órakor beállni. A Vatikáni Múzeum sem olcsó, a mindenkori árakról az interneten lehet tájékozódni. Ugyanakkor Róma egyik kiemelt látványosságáról van szó, ahol minimum egy fél napot el lehet tölteni, amennyiben a kamaszkorú gyermekeink nem kapnak kultúramérgezést.

A Múzeum tájékoztató táblái különféle útvonalakon a Sixtusi Kápolna felé terelnek bennünket, tehát van egy egyórás, egy kétórás és egy háromórás útvonal is.

Ha zarándok-szívvel megyünk, a Sixtusi Kápolnát ne hagyjuk ki, hiszen nemcsak Michelangelo freskói miatt kiemelkedő látnivaló, hanem az imádságnak is rangos színhelye: az elmúlt századok összes pápáját itt választották.

Mégis, ha egyszer bejutunk, bolyongjunk azért másfelé is. A Vatikáni Múzeumba gyűjtöttek össze a reneszánsz idején rengeteg ókori köztéri szobrot, különösen Hadrianus császár vidéki palotájából. Hadrianus pedig gyűjtő volt, birodalma híres görög szobrait lemásoltatta. Így a Vatikáni Múzeumban találjuk meg most olyan híres görög politikusok és filozófusok szobrainak a másolatait, mint Periklész vagy Szókratész.

Megtalálunk itt olyan világhírű szobrokat, mint a Laokoon-csoport és a Belvedere-i Apolló.

Azért engem még jobban lenyűgöz a „közönséges” ókori szobrok hosszú folyosója. Hétköznapi (bár nyilvánvalóan igen gazdag) római polgárok és persze császárok hiteles arcmásai elevenednek meg előttünk hajviselettel, ráncokkal, mosollyal.

Nagyon szeretem a görög vázák kiállítását, és a Római Birodalmat megelőző etruszk kultúra műtárgyainak a bemutatását is.

Ha kamasz gyermekeinket kultúramérgezés fenyegetné, kukkantsunk be a pápai kocsimúzeumba. Régi pápák soklovas hintói mellett ott van kiállítva az az autó, amelyben XII. Pius meglátogatta a Szent Lőrinc Bazilikát az 1944-es bombázás után. A pápa közölte, hogy ezentúl minden bombázás helyszínére kimegy, így Rómát csak az bombázza, aki vállalja a pápa megölését. A város további bombázása érdeklődés hiányában elmaradt… Itt található az a pápamobil is, amiben Szent II. János Pál pápát meglőtték, de személyes kedvencem a világ utolsó bogárhátú Volkswagenje, amit Mexikóban gyártottak és a pápának ajándékoztak.

A Bibliotheca, a pápai könyvtár csak külön engedéllyel látogatható, és csak néha nyitják ki az őskeresztény katakombaművészet múzeumát, továbbá a misszionáriusok múzeumát is, de ezek is nagyon érdekesek. Ha csoporttal megyünk, előzetes bejelentkezés alapján ez utóbbiakhoz bemehetünk.

A Sixtusi kápolnát közvetlenül megelőző rész a II. Gyula Raffaello által kifestett dolgozószobái, a Stanzák. Ezek is világhírű szépségek, és útközben felülről vethetünk egy pillantást a Vatikáni Kertekre.

A Sixtusi kápolna után már kifelé terelnek bennünket, de azért megnézhetjük a pápai képtárat, a Pinacotecát is. Megemlítem, hogy ez kicsit csalódást jelentett: a mi Szépművészeti Múzeumunk gyűjteménye lenyűgözőbb. De a Vatikáni Múzeumnak ez persze csak egy részlege.

Ha a Vatikáni Kertekről azt írtam, hogy az ember válaszát jelentik Istennek, tegyük hozzá, hogy a válasz része a Bazilika és a Vatikáni Múzeum sok szépsége is.

Gábor atya

Historia domus 26. rész

Még mindig 1940-et írunk.

Korábbi számunkban írtunk farkasordító hidegről, hatalmas hóról, szélviharokról, árvizekről, drágaságról, melyek hatása nem kímélte plébániánkat sem. Küszködött beázással, orkán tépte templomtetővel, elfagyott gyümölcsfákkal, jéghideg Isten házával és plébániával tisztelendő urunk. Belépett a jegyrendszer is.

A háborús szelek meg egyre fújtak….

Most azonban nem erről fogunk írni, hanem két epizódról Wimmerth Béla életéből, és az utolsó hónapok eseményeiről.

Eljött a névmagyarosítás ideje. *(Ennek okai nem képezik az írás tárgyát. Szerk.)*

Hogyan lett Wimmerth-ből Vereczkey? - erről így ír első plébánosunk.

„Unokaöcséimet felszólították a névmagyarosításra. Öcsém, Wimmerth Győző megpróbálta a maga, és két fia nevének magyarosítását Váradyra. Szóba sem álltak velük. Mint mindig, mikor baj van, hozzám fordultak. Nem akartam több évszádos nevünket elcserélni. A főispánnál próbálkoztam. Nem engedett. Rászántam magam. De még nekem is milyen nehezen ment! A Vereczkey nevet akartam, de mellette viselhessem a régi nevemet is. Az illetékes osztály főnöke, Tertsánszky, elutasította a dupla W-t; a névben a „z”-t, és főképpen az y-t. Arról meg hallani sem akart, hogy a család többi tagja is megkapja velem együtt e nevet. Elmentem Tomcsányi államtitkárhoz, és hosszas tárgyalás után megállapodtunk a Vereczkey névben. *(Ez a név nem volt a felvehető nevek között! Szerk.)* Még nem voltam az osztályfőnöknél, kérdés, deferál-e az államtitkár engedményének. Egy hibát követtem el; a nevemet nem írattam vele alá. Majd meglátom, mi lesz. Más nevet, és ezt is más alakban, nem fogadom el. Akkor maradok a réginél, melynek tiszteletet és becsületet szereztem. Az államtitkár állta ítéletét, sőt még aznap áttelefonált az ügyosztályra, hogy a Vereczkey nevet engedélyezte az egész családnak. Két nap alatt az összes engedélyeket kiállították. Ezentúl tehát: Vereczkey. Mikor meghallották, nem akarták elhinni, mert még a titkos tanácsos közbenjárására sem engedtek archaikus nevet és y-t. Most megpróbálom ezt a nevet teljesen zárttá tenni, hogy senki, még protekciós alak se vehesse fel.” *(Ez azonban a későbbiekben nem sikerült… Szerk.)*

Megjöttek a japán vendégek.

„Péter Pál napján meglátogatott a japán követ egész családjával. Úgy volt, hogy kint fogadom a kerti házamban, de a folytonos esőzés miatt nem mertem. A plébániára jöttek. Szerencsém volt. Egész nap tartós jó idő volt, csak este 8 órakor szakadt megint. Nagyon jól érezték magukat körünkben. Mikor megérkeztem, megkérdeztem a sofőrt, mikor akarnak visszamenni. A követek permanenciában vannak a háború miatt, s így 7 órára otthon kell lennie a kegyelmes úrnak is. A 7 órából ½ 10 lett. Ekkor is sajnálták, hogy el kellett távozniuk. Másnap a következő levelet kaptam a követ úrtól: „Méltóságos főesperes úr, őszinte melegséggel gondolok arra a kedves délutánra, és még mindig él lelkemben annak a kedves, szép napnak az emléke, amelyet Méltóságod meleg vendégszeretetének fényében töltöttem el, amikor ismét alkalmam nyílt arra, hogy jobban megismerhessem Méltóságodon keresztül a magyar lélek gazdag kincsesházát, melyet régen megtanultam nagyra becsülni. Őszinte, igaz rokonszenvvel és barátsággal gondolok Méltóságod fennkölt személyére, és egész családom lelkes köszönetét tolmácsolva, maradok szíves üdvözlettel nagyra becsült híve: Kojiro Inoké.” A követ felesége a követségi titkárnő útján ezt üzente, illetve íratta: „A Kegyelmes asszony mindent elmesélt, a sörivást, a szép gyümölcsöket; nagyon tetszett neki a szalonna nyárson való pirítása - az első, életében. Örült, hogy az eső csak vacsora idejére eredt meg. El volt ragadtatva Prelátus úr kedves szívélyességétől, és mesélt a fiatal tisztelendő úrról is (Dr. Rokonai József gimn. hittanár), ki angolul beszélgetett vele. Kért engem, ha írok, külön említsem meg, hogy ez a nap életének egyik legkellemesebbje volt: kedves, családias hangulat uralkodott, és csak 10 óra után érkeztek haza. Külön szíves üdvözletét küldi Méltóságos prelátus úrnak a követ úr, Őexcellenciája köszöntésén túl”. Ki tudja, használok-e édes hazámnak ezen összeköttetés által? Remélem, hogy igen!”

Azonban másképpen folytatódott a szívélyes barátságnak indult kapcsolat.

„Mindazon japán követeket, kik Angliában is képviselték országukat, az új japán külügy-

miniszter visszahívta. A mi ismerősünket is. A követ felesége egész nap sírt, a követ is nagyon szomorú volt. A titkárnőtől tudom, hogy nagyon megszerettek, és nem tudják elfelejteni a Péter – Pál napi kirándulást. A szalonna csurdítás annyira megtetszett nekik, hogy Pesten is megismételték a partijukon. A nagyobbik lányuk semmiképpen sem akart hazamenni. „A nagyapámnak Tokióban csak egy „európai" szobája van, én pedig nem akarok „japán" módra élni - mondta."

Júliusban postázták a katonai behívókat. A II. Bécsi döntés értelmében visszakaptuk Észak-Erdélyt, ahová katonáinknak be kellett vonulniuk. Így történt, hogy plébános úr kántorát, harangozóját és két pénzbeszedőjét is behívták.

Az augusztus 29-i lelkigyakorlat végén megjelent Hanauer püspök úr is nagy betegsége és orvosi tilalma ellenére – búcsúzni. Mint Szent Pál mondotta az efezusiaknak: többé nem látjátok arcomat. Sokan sírtak, imádkoztak érte, hogy tartsa meg Isten szeretett Főpásztorukat.

Itt ismét plébános úr szól:

„Szomorú karácsonyunk volt. A szegények csak lisztet, kenyeret, zsírt és kolbászt kaptak. Tüzelőt, ruhát nem lehetett beszerezni, pedig nagy szükség lett volna rá. A hideg állandóan tart és nem enged. Néha, mintha meggondolná magát, ólmos esőt kapunk. Budapesten, de máshol sem lehetett járni. Egy nap több százan törték lábaikat, karjaikat, sőt koponyájukat is, mely persze aztán halálos volt. Nálunk is ilyen baleset áldozata lett Rudy Béla pénztáros. Elesett és agyvérzést kapott. Magam is rongyokba burkolt cipővel tudtam a templomig elvergődni. Szomorú szilveszterrel zártuk az évet. Mit hoz az újesztendő, békét vagy nagyobb szenvedést? Csak a mennyei Atya tudja."

Szilárdi Mariann

Exodus 90 férfiaknak

Az "Exodus 90" olyan kutatás által inspirálódott, mely szerint 90 napig tart, hogy a rossz szokásokat (még a függőségeket is) jó szokásokkal helyettesítsük.
A program a szabadságról szól. 90 napos kihívás a megtisztulásra, meghalni önmagunknak, amit támogatnak bajtársaink Krisztusban, hogy nagyobb belső szabadságot, és végül sokkal tisztább és önzetlen szeretetet érjünk el.
A „lelkigyakorlat" bármilyen szándékra felajánlható, az egyik közös szándék mégis kimondottan a katekumenek (ifi és felnőtt keresztelkedők, bérmálkozók) hitbeli megerősödése lesz.
A kihívásokkal teli 90 napos program február 20-án, szombaton kezdődik, a befejező nap május 23-ára, az idei Pünkösd előtti napra esik.
A kihívást végzők közül pár résztvevő számolt be eddigi tapasztalatairól a Szív-Hang pünkösdi számába.

Az exodusban egy férfias kihívásra köteleződtünk el 90 napra az imádság, önmegtagadás, közösségvállalás terén. Mindezt felajánlottuk valamilyen célra, s ez ösztönzést adott a mindennapokban. A szabályok segítettek ebben. Tartsd meg a regulát, és a regula megtart téged - szól a mondás a szerzeteseknél. Küzdelmet jelentett számomra az önmegtagadás, de megláttam, hogy ez is az igazi férfiassághoz tartozik. Belegondoltam pl. a kötelező reggeli hidegvizes zuhanyozásnál, hogy milyen szenvedéseket kellett kiállniuk a háborúkban, a munkatáborokban férfi elődeinknek. Nekünk, a jóléti, fogyasztói társadalom férfiainak is kell küzdenünk, hogy ne kényelmesedjünk, ne puhuljunk el. A keresztény életvitel imádság, aszkézis nélkül nehezen képzelhető el. Függőségeinktől nem könnyű megszabadulnunk, s ez nemcsak az étel-ital terén igaz, hanem az időtöltésben is, pl. tv, internetezés terén is. Nem mondom, hogy nem voltak bukásaim, de meg kell tanulni felállni a bukások után is. Az pedig, hogy mindezt közösségben tettük, egymás előtt őszintén feltárva nehézségeinket is, erőt, löketet adott. A közösség segített az elköteleződés vállalásában a számon kérhetőség miatt is. Örülök, hogy bekapcsolódtam ebbe a 90 napos férfias lelkigyakorlatba, remélem a 90 nap után is meg tudok tartani jó szokásokat a lelki életben, keresztény életvitelben Jézus és Mária segítségével.

K. A.

A napi rendszeres testmozgás nagyobb kihívás, mint az imaóra. Érdekes módon nem az elején volt nagy kihívás betartani a vállalásokat -- "kijönni Egyiptomból" könnyebb volt, mint megtalálni a boldogulást a "pusztában". Néha a vállalásokat nehezebbnek tűnik betartani, azonban ilyenkor kapja az ember a legnagyobb ajándékokat. Ahogy haladunk előre az időben, egyre jobban előtűnnek a kegyelmek, amiket a lelkigyakorlat kezdetekor reméltünk.

N. A.

Az Exodus 90 kapcsán az alábbiakról számolhatok be. A vállalt lemondásaimból bevallom, nem sokat valósítottam meg, de igyekeztem mindenből valamit megtartani. Napi több imát, rózsafüzért, szerda-pénteki böjtnapokat, rendszeres sportot, vagy éppen hidegzuhanyt. Kértem az Urat, adjon erőt, legyen velem, hogy függőségeimből szabaduljak. Bipoláris depresszióval, kevert személyiségzavarral is kezelnek, így az elején büntetésnek, szeretetmegvonásnak éltem meg mindent. Ám az Úr meglátogatott! Megszűnt szexuális függőségem, keresztény társra leltem, napirendem született. Pszichoszomatikus tüneteim jelentősen csökkentek. Hála és dicsőség legyen az Úrnak, és Szűz Máriának érte!

F. Gy.

Az elején nagy önbizalommal, elhatározásokkal és tervekkel indultam neki ennek a lelkileg és fizikailag is próbára tevő útnak! Be kell látnom, sorra kudarcot vallottam, szinte mindenben! A férfi közösség és a lelkivezetés összetartó ereje mindig megmutatkozik köztünk! Remélem a végére egy jobb ember leszek, családom, rokonaim, és az embertársaimat szemében is! Mindent Isten kezébe adok és tőle is kapom azt a jót, amit mindannyian remélünk ettől az úttól! Hiszem, hogy ez még csak a kezdet.

K.P.

Magáról a lelki programról és a többi beérett gyümölcsről a szeptemberi számban fogunk írni.

Május 30-án délután fél 3-tól fél 6-ig **gyermeknapi összejövetelt** tartunk a templomkertben. Azon családok, vagy csoportok jelentkezését is várjuk, akik szívesen tartanak játékos foglalkozást egy-egy állomáson. Az is jó volna, ha a gyerekeket sütivel is meg tudnánk kínálni, ez ügyben is segítséget kérünk.

Balázs atya újmiséje június 26-án 18:00-kor lesz, melyre mindenkit szeretettel várunk.

Szentségimádás hétfőtől csütörtökig fél 9-12-ig, pénteken fél 9-18 óráig lesz.

Folyamatosan van mód **kültéri gyónásra** a templomkertben a hétköznapi szentmisék előtt fél órával.

Szombatonként a reggeli mise után újra lesz **templomtakarítás**. Kérjük, hogy jelentkezzenek szokásos módon a hátsó asztalon kitett lapon.

Nyári táboraink tervezett időpontjai:

*Napközis tábor általános iskolásoknak:
június 21-25
*Ifitábor: június 26-július 1.
*Lelkes napok: július 5-10
*Lelkes nyári esték: július 19-23.
*Nővérek családi tábora: július 2-4
*Nővérek napközis gyermektábora:
július 12-14.

A plébánia táboraira jelentkezni a honlapra kitett űrlapon lehet.

telefon/fax: 1/290-3036
e-mail: pszlorincfoplebania@gmail.com
honlap: pestszentlorinc.plebania.hu
számlaszám: OTP Bank 11718000-20010063

Köszönjük, hogy anyagi támogatásukkal is kifejezik közösségünk iránti elköteleződésüket. Alábbiakban megtalálhatók azok a főbb adatok, amik lehetővé teszik, hogy támogatásukat eljuttassák hozzánk.

"**Egyházi hozzájárulás**" megjegyzéssel érkező támogatásukat a plébánia számlaszámára várjuk. A Magyar Katolikus Püspöki Kar által megjelölt irányadó összeg a jövedelem 1%. Ez nem része, és nem válthatja ki az adóbevalláskor felajánlható 1%-ot.
"**Működési támogatás**" megjegyzéssel érkező támogatásuk, amit a plébániának ajánlanak fel, a perselypénz támogatásával azonos jellegűnek mondható.
"**Orgona felújítására**" megjegyzéssel érkező támogatásukat plébániánk alapítványának a számlájára fogadjuk.
"**Rászorulók részére**" megjegyzéssel érkező támogatásukat szintén a plébánia alapítványának a számlájára utalhatja.

Pestszentlőrinci Főplébánia
1181 Budapest, Batthyány u. 87/B
OTP Bank számlaszám: 11718000-20010063
Megjegyzési rovatába: „Egyházi hozzájárulás", illetve "Működési támogatás"

Krisztus és Mária Segítsége Alapítvány
1181 Budapest, Batthyány u. 87/B
OTP Bank számlaszám: 11718000-20032795
Megjegyzési rovatába: „Orgona felújítására", illetve "Rászorulók részére"

Felelős kiadó:
Budapest-Pestszentlőrinci
Mária Szeplőtelen Szíve Főplébánia
1181 Budapest, Batthyány u. 87/b
Dr. Harmai Gábor plébános

Munkatársak:
Szerkesztő: Burucs Tímea
Korrektor: Fierer Zsuzsa
Tördelő: Koppányi Viola
Szilárdi Ferencné
Következő lapzárta: 2021. augusztus 8.